

سلاح فروشان، خونریزی می خواهند

نویسنده: نصیر مهین

تارنمای خراسان زمین

۳۰ قوس (آذر) ۱۳۹۴

گویند تعدادی از مردم، جنازه پی را به سوی آرامگاه می بردند. شخصی دعا کرد که خداوند برکت بدهد. یک تن در گوش اش گفت:

متوجه نشده ای که جنازه را انتقال می دهند و تو از خداوند آرزو داری که برکت بدهد.

آن شخص در پاسخ با خونسردی گفت:

قربانت شوم، من قبر کن هستم.

امروز (14 دسامبر 2015) که SIPRI بنیاد پژوهش های صلح ستهکلم / سویدن، گزارشی را پیرامون تجارت سلاح در سال 2014 انتشار داد، من به یاد آن قبر کن افتادم و در این اندیشه فرورفتم که تاجران سلاح، برای رونق بازار خویش چه طرح های مشخصی در سر دارند. جنگ ها تا کجا دامن خواهند کشید. زیرا منطق سود آوری صنعت اسلحه سازی، جنگ می خواهد. بر بنیاد چنان منطق، هرتفنگ به دست و بمب گذار و بمب افکنی، با اجرای این بُعد از وظیفه خویش، دالر و یوروی را در جیب سهامداران فابریکه های اسلحه سازی و تاجران سلاح می ریزد. گمانی نتوان داشت که کاهش سود مؤسسات بزرگ تسلیحاتی، ره جویی های مشابه با سایر حوزه های تولیدی و تجاری را در دستور کار قرار نمی دهد. اگر VW یا شرکت بزرگ "فولکسواگن" با افشأ استفاده از مواد زیانبار، ناگزیر است خساره هنگفتی را متحمل

شود، به رهجویی های اصلاح کارانه و ترمیمی روی می آورد. اما اندوه حاصله از تلاش های مؤسسات صنعتی اسلحه سازی در این است که افزایش سود را در پیوند با ریختن خون انسان ها می بینند.

گزارشی که اکنون انتشار یافته است، حاکی از آن است که 100 مؤسسه بزرگ مشغول به تجارت اسلحه، در سال 2014 کاهش 1/5% سود در مقایسه با سال پیش داشته اند. و این درحالی است که در سال 2014، به قیمت 401 میلیارد دلار از فروش اسلحه به دست آورده اند.

گزارش سال پیش نیز حکایت از کاهش فروش اسلحه داشت. مجله Wirscht Woche به نقل از گزارش بنیاد پژوهش های صلح استهکلم، در تاریخ 31 جنوری 2014 خبری را از همان صد شرکت بزرگ جهانی انتشار داده بود که اسلحه کمتری را به فروش رسانیده اند. ارقامی که از سال 2013 انتشار یافته است، 402 میلیارد دلار معادل 358 میلیارد یورو است.

این است که حواس انسان های مخالف خشونت و خونریزی، به سوی سرنوشت میلیون ها انسان زخمی، به ویژه مردمان آسیا و آفریقا و امریکای لاتین؛ متمرکز می شود که نیاز به مرهم دارند، اما سود جویی فابریکه های مرگ آور، دست آنها را از رسیدن به صلح و فضای عاری از خشونت باز می دارد و به اسلحه می رساند. می دانیم که این صد شرکت (بدون چین. البته چین با فروش پیهم اسلحه، افزایش سود را برخلاف کشور های اروپای غربی و امریکای شمالی نصیب شده است)، اسلحه مرکبار را برای کاربرد آن در کشورهای خویش تولید نمی کنند. میدان کاربرد آن مناطقی است که هنوز از مشکلات متعدد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و ناهنجاری های بی شمار نه رسته اند. فرهنگ خشونت، تروریسم، کودتاها، جنگ های منطقه یی و سرحدی، نظام های سرکوبگرانه و محتاج ابزار سرکوب مردم، همه و همه دست به دست هم داده زمینه های داخلی را برای پیروزی تاجران اسلحه و منطق خونریزانه فراهم کرده اند.

شاهد هستیم که قذافی، صدام و . . . از کشورهای خویش ذخیره گاه بزرگ اسلحه ایجاد نموده بودند، آن اسلحه از بین رفت. اما منابع زیرزمینی به ویژه نفت آن کشورها با توجه به خصوصیات حاکمان و قشری که بلی گوی لزوم دیدهای مؤسسات بزرگ تولید و فروش اسلحه می باشند، در خدمت خرید اسلحه جدید سمت می یابد.

گرداننده گان 100 شرکت بزرگ سلاح فروش، سیاستمداران خدمت کننده آنها، که به "افزایش عاید ملی" خویش از راه صادرات، بسیار می اندیشند، با بی قراری به رهجویی می پردازند. راهجویی های که پیام آور تداوم ویرانگری های بیشتر است.

.....

فشرده گزارش:

"Sales of arms and military services by the the SIPRI Top 100—the world's 100 largest arms-producing and military services companies (outside China), ranked by their arms sales—totalled \$401 billion in 2014."

تصویر ها از dpa، Wirtschft Woche و گزارش های SIPRI کاپی شده است.